

PAŚNIA (1) *sb f*

paśnia, [pasznia].

Pierwsze a pochylone.

sg G pąśni(e)j (1), [pąszni]. ◊ [A pąsnią. ◊ pl N pąśnie. ◊ G pąśni(e)j.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) – XVII w.: pasznia.

1. *Pastwisko*: bo iádąc miedzy Kurfkim y Baltickim morzem/ [...] niewyrzyłz nic więcej/ iedno piałki/ wodę/ á niebo/ pąsniey áni pytay *StryjKron* 72; [Item pąsnią mają przy Wiśle za tamą *LustrMalb* I 30; Paśnie tej wsi ku wychowaniu dobytków. *LustrMalb* I 92].

[*W połączeniu z nazwą*: Ieziorko Oszezÿnis Wpoliu podlie paszni Berznickieÿ Thoni [*tj. podle toni nazwanej od paszni Berznickiej*] *RegJezior* 95.]

[*Wyrażenie*: »paśnia bydłu«: Paśniej bydłu na dziedzinach swych nie mają, których najmują od starostwa gniewskiego *LustrMalb* I 8, I 8.]

2. [*Wypas bydła*: Summa piwa gdańskiego wymówionego od paśniej u gburów Wielkiej i Małej Żuławy beczek 5. *LustrMalb* I 75.]

Cf **PASTEWNİK, PASTWA, PASTWISKO, PASTWISZCZE, 1. PASZA, PAŚ, 2. [PAŚCIE]**

LWil